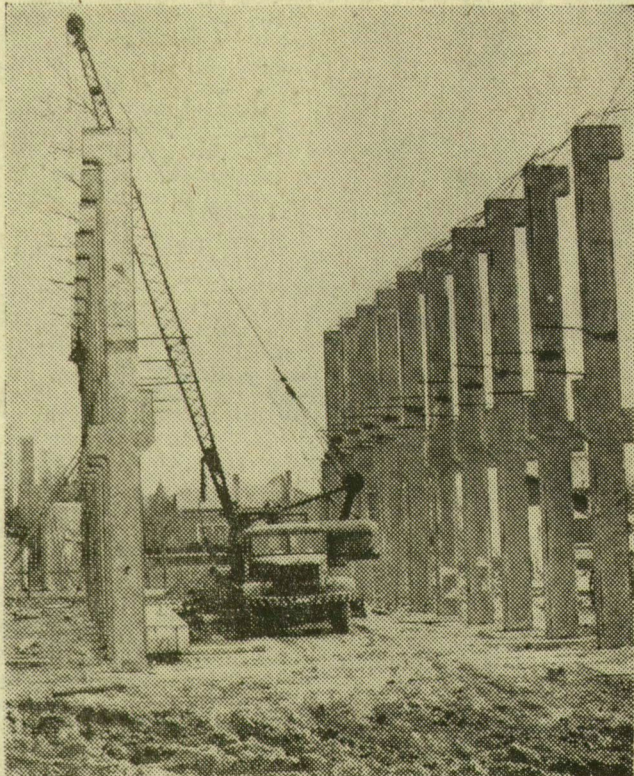
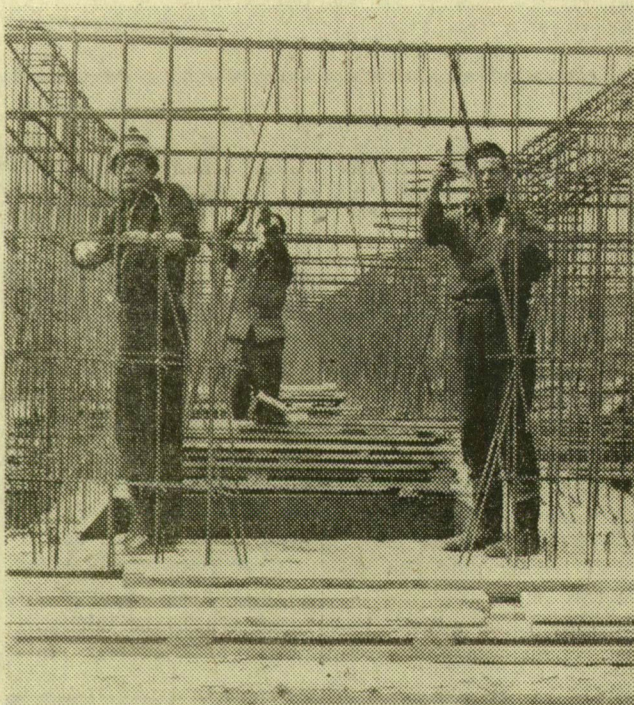

Tarján holnapja

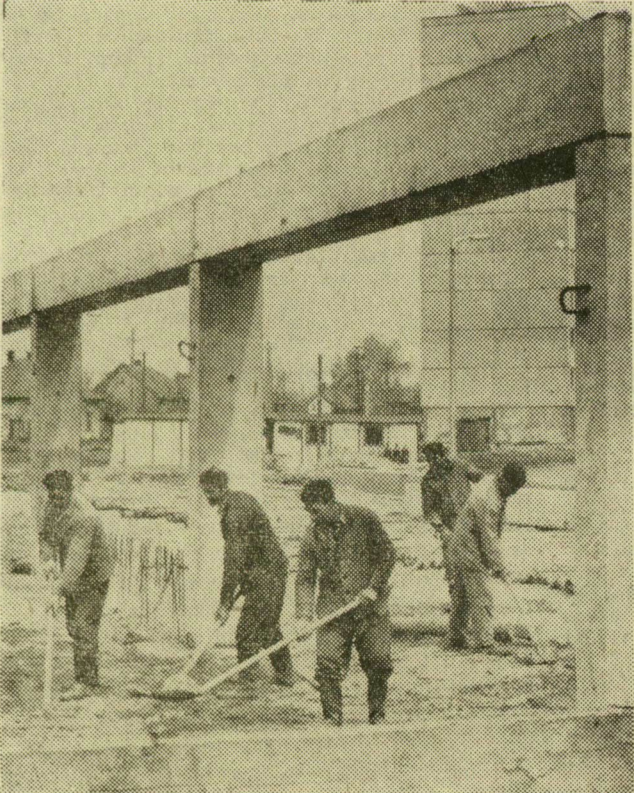
A tarjáni építkezés hatodik ütemében épült házak között parkok, játszóterek készülnek. Ez a városrész jelene. A Retek utca hajdani süppedt házai helyén, a Józsóf Attila sugárút mentén azonban a DÉLEP munkásai már a jövő szerkezeit illesztik össze. Már kibújtak a földből a nyolcadik ütem sorházainak alapjai, ágaskodnak a leendő hőközpont hatalmas oszlopai, kibontakoznak a majdani áruház körvonalai.

Tavaly még gyümölcsfák, virágok készülődtek a kikeletre ilyenkor a Retek utcában. Most daru igazítja helyére a vasbeton oszlopokat: készül a hőközpont

Vasdrótok ágai közt folyik túloldalt a munkálkodás. Eből a dróterdéből nő ki majd emberek százainak öröme a nyolcadik ütem első lakóháza

A kereskedelem is igyekszik behozni elmaradását. Nemcsak a hatodik ütem jövő lakóinak, de a sugárút régi lakosainak öröme is nagyáruház építése kezdődött

Változatlan politikával

Irla: Komócsin Zoltán

A Népszabadság tegnapi, szombati számában jelent meg Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottsága tagjának, a Központi Bizottság titkárának alábbi cikke.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának március 19–20-i üléséről nyilvánosságra hozott közleményt napilapjaink közölték. A megtárgyalt és elfogadott határozatok ismertetése és megvalósításuk elősegítése egyik legfontosabb feladatunk lesz a következő időszakban. A teendők sorában a legelső a márciusi ülés jelentőségének összegzése.

A Központi Bizottság legutóbbi mondanivalója: a marxizmus-leninizmus elvein alapuló, az élet, a gyakorlat által igazolt, változatlan politikával készítjük elő a párt XI. kongresszusát. Ez érvényes pártunk általános, fő irányvonalára és minden lényeges részterületre, a bel- és külpolitikára, a szocialista építés társadalmi feladataira, a gazdaságra és irányítási rendszerére, az életszínvonal fejlesztésére, a kulturális, a tudományos és a művelődési tennivalókra. Szigorúan a tények alapján, az összes pluszok és mínuszok egybevetése, eredményeink és hiányosságaink gondos számbavétele alapján minden okunk és alapunk megvan rá, hogy politikánkat változtatlanul tovább folytassuk.

A szocializmus megvalósítása, hazánkban a nemzetközi osztályharcban betöltött szerepe szempontjából a legnagyobb jelentősége a gazdasági építelmunkának van. Ezért tölthet el büszkeséggel és megalapozott bizakodással minden magyar dolgozót, hogy amíg a fejlett tőkésországokban sokasodnak és mélyülnek a dolgozó tömegeket mind erősebben sújtó válságjelenségek, addig hazánkban — mint a többi szocialista országban is — tovább folytatódik az egyenes vonalú, töretlen fejlődés.

A legutóbbi éveknek az előzőeket is túlhaladó eredménye, hogy a gazdasági növekedés és a nemzeti jóvádelem ütemének valamelyest gyorsabbá válásával együtt a termelés bővülése — most már tartósan — csaknem teljes egészében a munka termelékenységének emelkedéséből adódik. Minden reményünk megvan rá, hogy a negyedik ötéves népgazdasági tervben kitűzött célokat elérjük, a legfontosabb előirányzatokat túl is teljesítjük.

A gazdaságival együtt, népünk társadalmi fejlődésének eredményei is kiemelkedőek. Ehhez éppen a Központi Bizottság mostani ülésén a munkássztyál helyzetéről készített sokoldalú elemzés szolgált nem egy vonatkozásban történelmi jelentőségű bizonyítékot. Egyaránt erősödik a szocialista tulajdon államj és szövetkezeti formája. A munkássztyál vezető szerepe szilárd, érvényesülése vitathatatlan.

A legfontosabb, hogy erős és állandóan erősödik a munkás-paraszt szövetség, e két alapvető osztály és az értelmiség összeforrottsága, ezzel együtt a magyar dolgozók népi állama. Pártunk politikája és tevékenysége nyomán megbontathatatlán, hatalmas erővé vált valamennyi társadalmi réteg, minden munkára és a béke védelmére kész erő nemzeti egysége. Mindez összességében hazánk további gyors fejlődésének biztosítéka, a jövő záloga.

Gazdasági, társadalmi fejlődésünkkel párhuzamosan emelkedik minden dolgozó réteg életszínvonala. A termelés növekedésével együtt járó általános jövedelemnövekedést fokozza, hogy időről időre — az ország anyagi lehetőségeitől függően — emelik egyes dolgozó rétegek fizetését, mint például tavaly a nagyipari munkásokét, ez évben pedig különböző munkás- és értelmiségi rétegeket. A szociálpolitikai, az oktatási és kulturális ellátás javításával évről évre növekszik a bérén kívüli juttatások összessége. Jelentkeznek a nagycsaládok életkörülményeinek megjavítását célzó határozatok és intézkedések első eredményei. Jelenleg hazánk már azok közé az országok közé tartozik, ahol a lakosok számához viszonyítva a legnagyobb mérvű a lakásépítés. A teljes igazsághoz hozzá tartozik, hogy — bár az élet minden területén tapasztalható a nagy fejlődés és a sok eredmény — a legtöbb nehézség, és megoldásra váró probléma még mindig az életkörülmények további javításában van. A párt tudja és számmon tartja ezt, állandó törekvése e gondok csökkentése és enyhítése, egészen teljes megoldásukig.

A párt gazdasági, társadalmi és életszínvonal-politikájától elválaszthatatlan a gazdaság irányításának az a rendszere, amelyet 1968. január 1-én vezettünk be. Ezt a rendszert annak idején új gazdasági mechanizmusnak, bevezetését a gazdaságirány-

nyítás reformjának neveztük. Ma már egyre ritkábban használjuk az „új” és a „reform” szavakat. És ez természetes is; a hetedik évben már szükség-telen ezeknek, a bevezetés időszakára visszautaló fogalmaknak a használata, éppúgy, mint ahogyan megcáfolt-dott minden olyan feltételezés, amely e nagy horderejű rendszert átmenetnek fogta fel. A Központi Bizottság számtalan állásfoglalása és a X. kongresszus határozata is leszögezte: hazánkban az 1968 óta megvalósított gazdaságirányítási rendszer bevélt, szerves és nélkülözhetetlen eszköze fő politikai irányvonalunk megvalósításának. Köztudott, hogy a gazdaságirányítás rendszerének elveit a párt, gyakorlati bevezetésének tervét a kormány dolgozta ki. Kiemelkedő szerepük volt a gazdasági területen dolgozó párt-, társadalmi és állami tisztségviselőknek, közgazdászoknak és gazdaságpolitikusoknak: a párt e egyszerű kezdeményezésében százezrek tudása, meggyőződése, hozzáértése öltött formát, milliók szorgalmas munkája nyomán váltak valóra céljai. Ez a széles körű és rendkívüli erőt képviselő kollektív részvétel az egyik legfontosabb biztosítéka annak, hogy a magunk választotta irányítási rendszer útját járjuk a jövőben is, attól nem térünk el semmilyen irányba.

Az irányítási rendszer elvei tehát kiállták az élet, a gyakorlat próbáját, ezeken változtatnunk nem kell. Nem gondolkodhatunk azonban dogmatikusan, és nem ragaszkodhatunk mereven minden, korábban kimondott szóhoz, minden, egyszer bevezetett részintézkedéshez, szabályozóhoz. Az élet nem tűri a megmerevedést. Ami tegnap jó volt, az mára túlhaladtá válhat, és akkor változtatni kell rajta. Ma már nem elég az irányítási rendszer jól ismert elveinek ismételtetése, vagy olyan általános közgazdasági fogalmak citálása, amelyek önmagukban lehetnek helytállóak, de a konkrét, új problémákra nem adnak választ. Az utóbbi években ennek következtében már komoly problémák felismerésében is jelentkeztek késélmek, még inkább a szükséges intézkedések foganatosításában. A következtetés kézenfekvő: éppen helyes elveink, gazdaságirányítási rendszerünk védelmében kell további idővesztés nélkül megjavítanunk gyakorlati munkánkat.

A gazdaságirányítási rendszerünk nemzetközi elismerése és az elért sikerek felett érzett jogos öröm és büszkeség sem akadályozhat bennünket abban, hogy tanuljunk — és ha lehet, minél többet — a többi szocialista ország bevált módszereiből, a gyakorlat által igazolt újításokból. Közismert, hogy az európai testvéri országok gazdaságirányítási rendszere sokban azonos, de nem kevés dologban eltérő a miénktől, s eredményeik semmivel sem maradnak el a mi sikereinktől. Jól felfogott érdekünk, hogy elsajátítsunk mindent, ami a mi viszonyaink között eredménnyel alkalmazható. Pártunknak a gazdaságirányítás rendszerére vonatkozó elveit tisztán tartva és megőrizve, s mint eddig is tettük, a gyakorlatot állandóan az élet változó követelményeire igazítva és továbbfejlesztve, ingadozás nélkül haladunk megkezdett utunkon, töretlenül folytatjuk eddigi politikánkat, mert ez felel meg adottságainknak, a jövőben elérendő céljainknak.

Pártunknak a kultúra és a tudományok terén folytatott irányvonalát ugyancsak változtatás nélkül tovább kell vinnünk. Történelmünk során most érkezünk el oda, hogy hazánkat mind a kultúra, mind a tudomány területén az élenjáró nemzetek sorában tartják nyilván. Ez a megállapítás mindennél jobban bizonyítja, hogy kulturális politikánk alkalmasnak bizonyult és bizonyul népünk szellemi alkotóerejének kibontakoztatására. Ugyanezt támasztja alá a tömegek kultúrájában bekövetkezett fordulat oldaláról az a gazdag tényanyag, amelyet a Központi Bizottság legutóbbi ülésének a közművelődés helyzetéről elfogadott jelentése és határozata tár a nyilvánosság elé. Még sokszor vissza kell majd térnünk a közművelődési kérdések tárgyalására, beleértve azokat a területeket, amelyeken egyelőre a megoldásra váró problémák állnak előtérben. Ez alkalommal vonjuk le azt a következtetést, amelynek valós voltáról minden tárgyilagos érdeklődő hazánk határain belül és kívül is rögtön meggyőződhet, amint megismeri a tényeket: hazánk a közművelődésben olyan eredményeket ért el, amelyek önmagukban bizonyítják a szocialista társadalmi rendszer előnyét és fölényét, akár a legzsigabbb tőkés társadalommal szemben. Pártunk tovább folytatja a szocialista demokráziát fejlesztését. Mindenekelőtt a meglévő lehetősé-

gekkel kell megtanulnunk mindenütt jobban, teljesebben élni. Továbbra is az a legfontosabb, hogy a párt-, és társadalmi szervezetek, a munkahelyi vezetők biztosítsák a dolgozók számára azt a nyílt, szabad, demokratikus légkört, amelyben tartózkodás, félelem nélkül nyilváníthatják véleményüket. Nem kevésbé fontos, hogy az elmondott szavaknak — különösen, ha jogos bírálat, hasznos javaslat — legyen értékük, szívleljék meg őket, és szerezzenek érvényt nekik. A kongresszus előkészítése során ki kell alakítanunk javaslatainkat, ki kell dolgoznunk azokat a formákat és fórumokat, amelyek legfőképpen az ipari üzemekben, a munkahelyeken elősegítik a szocialista demokrácia továbbfejlesztését, olyan intézményes kereteket alkotnak, amelyek a dolgozók aktivitásának, kezdeményezőkedvének, állásfoglalásának tág terület biztosítanak.

Immár hagyománnyá vált pártunkban, hogy a Központi Bizottság rendszeresen megtárgyalja a nemzetközi helyzetet és állást foglal az időszerű kérdésekben. Ez egyúttal egyik legjobb módszere párttagságunk és népünk internacionalista nevelésének: pártunk, kormányunk, népünk internacionalista kapcsolatai szüntelen fejlesztésének.

A Központi Bizottság úgy határozott, hogy pártunk soron következő, XI. kongresszusát 1975 márciusára hívja össze. A pártkongresszus rendszeres összehívása, a szervezeti szabályzat előírásának megfelelő megtartása a kommunista pártokban elvi követelmény. A kongresszus dátumának kitűzését persze konkrét politikai, gyakorlati megfontolások befolyásolhatják.

Mi indokolja a kongresszus jövő tavaszra történt összehívását? A Központi Bizottság első kötelessége, hogy számot adjon a két kongresszus közötti időben végzett munkájáról és előterjessze legfontosabb terveit a következő időszakra. 1975 márciusában Központi Bizottságunk abban a helyzetben lesz, hogy megközelítő teljességgel számot adhat a szocialista építelmunka legfontosabb területéről, a negyedik ötéves népgazdasági terv várható teljesítéséről. Ezzel egyidőben módja lesz a kongresszus elé terjesztetni az ötödik ötéves népgazdasági terv irányelveit, legfontosabb célkitűzéseit.

A XI. pártkongresszus megvizsgálja a X. kongresszus óta elvégzett munkát és minden bizonyíték megerősíti eddigi politikánk továbbfolytatását, egyúttal meghatározza, hol, miben kell ezt a politikát továbbfejleszteni. Ezzel összefüggésben különösen nagy jelentősége van a szocialista távlatok teljesebb, pontosabb kimunkálásának, a Központi Bizottság elhatározásának a párt új programnyilatkozatáról, amelynek kidolgozására külön bizottság alakul Kádár János elvtárs vezetésével.

A Központi Bizottság márciusi ülésén személyi változtatásokat határozott el néhány párt-, társadalmi és állami vezetői tisztségekben. A változtatások célja: az erők jobb elosztása, átcsoportosítása — a gyakorlati munka követelményeivel összhangban. Ezekben az intézkedésekben ismét érvényesül a régi elv: mint a párt egész politikájában, a káderpolitikában is érvényesíteni kell egyidejűleg a folyamatoságot, a stabilitást, de amikor és ahol a helyzet, a gyakorlati teendők megkövetelik, végre kell hajtani a szükséges változtatásokat. A párt mindenkor elvi alapon közelíti meg az ilyen kérdéseket is, mindennekelőtt az úgy, a szocialista építés szempontjából legcélszerűbb megoldást tartva szem előtt, de az érintett tisztségviselők érdemeit, értékeit, készségeit, ismereteit és munkabíráját is figyelembe véve.

Legutóbbi ülését a párt Központi Bizottsága olyan időpontban tartotta, amikor mind belső helyzetünk, mind a nemzetközi politika alakulása kedvező szocializmust építő népünk számára. Az országban eredményesen folyik a békés alkotómunka. A nemzetközi porondon az enyhülés irányzata, ha nem kevés nehézség árán és megtorpanásokon keresztül is, előretört. Pártunknak még nem volt olyan kongresszusa, amelynek eredményes előkészítéséhez kedvezőbbek lettek volna a belső és külső feltételek, mint amilyenek a XI. kongresszus előkészítésének időszakában. Felelősségteljes, nagy és bonvult munka vár minden párt- és KISZ-tagra, a szakszervezetek aktivistáira, a szocializmus és a béke minden meggyőződéses hívére. A feladatokat is hatalmasak, de az elérhető cél nem kevésbé nagy és ígéretes. Amit tennünk kell, végezzük becsülettel, amit elérünk, valamennyiünk érdekeit és az utánunk következő nemzedék javát szolgálva.